

किट्वर्जित (कि + व) n. der männliche Same (der Ausscheidung ermangelnd) H. 629.

किटल (von किट्) m. 1) Eisenrost. — 2) ein kupferner Krug H. an. 3, 636. MED. I. 76.

किटिम (?) n. eine Art Wasser H. c. 164.

किण m. AK. 3, 6, 18. 1) Schwielen: कालस्याल्पतया च चीवरकृतः स्कन्धे न ज्ञातः किणः MBh. 114, 4. यस्योद्वर्षणलोष्टकैरपि सदा पृष्ठे न ज्ञातः किणः 34, 3. मौर्वीकिणाङ्कः (भुजः) Çik. 13. व्याघातरेखाकिणलाञ्छनेन (भुजेन) Ragh. 16, 84. ध्रुवद्वौमौर्वीकिणलाञ्छनेन (भुजेन) 18, 47. Gtr. 1, 6. मौर्वीकितकिणौ (भुजौ) MBh. 3, 4008. बाहू किणकृतौ (= कृतकिणौ) 4, 53. कर-यो किणज्ञाताभ्याम् (= ज्ञातकिणाभ्याम्) 3, 11005. Narbe Trik. 2, 6, 14. H. 463. Hār. 254. — 2) eine Art Holzwurm Hār. 254.

किणवत् (von किण) adj. schwierig: कैरो MBh. 4, 633. 639.

किणालात (?) किण + अलात) m. ein Bein. Indra's H. c. 31.

किणि f. = किणिही Çabdar. im ÇKDr.

किणिही f. *Achyranthes aspera* (s. अयामार्ग) AK. 2, 4, 3, 7. Suçr. 1, 144, 17. 143, 6. 2, 130, 5. 256, 4.

किण्व n. Trik. 3, 5, 7. m. n. Vākāsp. bei Bhar. zu AK. ÇKDr. 1) n. Hefe überh. oder ein best. Gährungsstoff, insbes. der zur Bereitung von geistigen Getränken angewendete, AK. 2, 10, 42. H. 904. an. 2, 519. MED. r. 5. M. 8, 326. पर्युषितकिण्वोदकपिष्टसमवाय Suçr. 1, 81, 6. 132, 6. 133, 7. 134, 10. 163, 15. किण्वपिष्ट 2, 73, 17. 87, 2. 109, 19. 317, 10. 539, 14. — 2) n. Sünde Uṇ. 1, 150. H. 1381. H. an. MED. — Vgl. काण्व.

किण्वन् m. Pferd H. c. 177. — Vgl. किन्धिन्, कित्किन् und कित्तिन्.

किण्वीय und किण्व्य adj. von किण्व gaṇa अपूपादि zu P. 5, 1, 4.

कित् s. चित् und केतय्.

कित m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

कितवै m. 1) Spieler Nir. 5, 22. AK. 2, 10, 44. H. 485. यन्मो पितवै कित्वं शशास RV. 2, 29, 5. कितवासो यद्रिपुर्न दीवि 5, 85, 3. 10, 34, 3. 7. 10, 11, 13. VS. 30, 8. 18, 22. कितवान्त्रैर्बध्यासमप्रति AV. 7, 50, 1. 109, 3. Ait. Br. 2, 19. M. 3, 151. 159. 9, 225. 238. MBh. 1, 156. N. 17, 36. Suçr. 1, 31, 3. Pañāt. V. 52. घनकितव (mit einem im loc. gedachten Begriffe componiert nach gaṇa शौण्डादि zu P. 2, 1, 40) MBh. 2, 2539. Mit einem damit verglichenen Begriffe compon. gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2, 1, 56. धूर्त-कितव Hazardspieler Jāñ. 2, 199. f. कितवी Āçv. Gṛh. 1, 5. — 2) Betrüger, Schelm, = वञ्चक Trik. 3, 3, 412. H. an. 3, 697. MED. v. 34. = खल Çabdar. im ÇKDr. स चाहं वित्तलेभेन प्रत्याचक्षे कथं दिजम् । प्रति-श्रुत्य ददामीति प्राह्रादिः कितवो यथा ॥ Bhāg. P. 8, 20, 3. Megh. 111. Amar. 17, 41. Mit einem coordinierten Begriffe compon.: याज्ञिककितवः = अयाज्ययज्ञानातृष्णापरः P. 2, 1, 53, Sch. — 3) ein Trunkener, Wahnsinniger (मत्त) Trik. H. an. MED. — 4) pl. N. pr. eines Volkes oder Stammes MBh. 2, 1832. sg. N. pr. eines Mannes gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154. उत्करादि zu 4, 2, 90. gaṇa अश्वादि zu 4, 1, 110. तिककितवाः P. 2, 4, 68. — 5) Stechapfel (auch धूर्त und उन्मत्त) AK. 2, 4, 2, 58. H. an. MED. — 6) ein best. Parfum (रोचन) Ġāṭādh. und Rāḡan. im ÇKDr. — Vielleicht entstanden aus किं तव was gehört dir? was ist dein Satz? Vgl. कित्व. कितवीय von कितव gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

किंनार n. Bast eines Baumes Çat. Br. 14, 6, 9, 32.

किंतनु (किम् + तनु) m. eine Art Spinne Trik. 2, 5, 13.

किंतमाम् (von किम्) adv. interrog., wenn unter Mehreren, किंतमाम् wenn unter Zweien die Wahl schwankt, P. 5, 4, 11. Vop. 7, 51. ved. auch mit kurzer Endsilbe P. 5, 4, 12.

किंतुप्र (किम् - तु + प्र) jedes Aber vernichtend, als m. N. eines Kārāṇa (s. 2. कर्ण 2, m.) Dīpikā und Kosuṭhīra. im ÇKDr.

किंतवै adj. aus किं तम् gebildet, um das geschwätziges Fragen des Berauschten zu bezeichnen: सुरापि बध्वे मेदे किंवो वदति किंतवः VS. 20, 28.

किंदत (किम् + दत?) N. pr. eines geheiligten Brunnens MBh. 3, 6069.

किंदम (किम् + दम) m. N. pr. eines Muni MBh. 1, 4385.

किंदर्न (किम् + दर्न) m. N. pr. eines Mannes gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

किंदान (किम् + दान) n. N. pr. eines Tirtha MBh. 3, 6049.

किंदस (किम् + दास) m. N. pr. eines Mannes gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

किन्दुवित्त्व (v. l. किन्दुविह, केन्दुविह, तिन्दुविह) N. pr. des Geschlechts od. des Geburtsortes von Ġajadeva Gtr. 3, 10; vgl. Prolegg. I. fg.

किंदेवत (किम् + देवता) adj. was als Gottheit habend Çat. Br. 14, 6, 9, 21. fgg.

किंदेवत्यं (wie eben) adj. welcher Gottheit geweiht, — gehörig TS. 2, 5, 3, 7. 5, 7, 3, 2. Çat. Br. 1, 6, 1, 20. 11, 8, 3, 1.

किन्धिन् m. Pferd Trik. 2, 8, 11, v. l. für कित्किन् ÇKDr. — Vgl. किण्वन्.

किंनर (किम् + नर) 1) m. f. ã Bez. eines mythischen Wesens, halb Mensch halb Thier (mit einem Pferdekopfe auf einem menschlichen Leibe nach dem Sch. zu H. 194); urspr. viell. eine best. Affenart (vgl. वानर Affe d. i. वा -i- नर), später wie die Nara zu den Gandharva gezählt und wie diese als Sänger gerühmt. AK. 1, 1, 4, 6. किंनरान्वान-रान्मत्स्यान्विविधाश्च विहंगमान् M. 1, 39. रातसाश्च पुलस्त्यस्य वानराः किंनरास्तथा । यत्नाश्च मनुजव्याघ्र पुत्रास्तस्य धीमतः ॥ MBh. 1, 2574 (von den किंपुरुष unterschieden). ऋषिषु च तथा ज्ञाता वानराः किंनरीषु च R. 1, 16, 21. किंनरा नाम गन्धर्वा नरा नाम तथापरे MBh. 2, 396. किंनराश्च सुवाससः Hariv. 11850. शोभयन्ति च तद्वेश्म भ्रममाणं वरस्त्रियः । यथा कैलासप्रज्ञाणि शतशः किंनरीगणाः ॥ R. 5, 12, 48. किंनरोद्गीताभिषिणी MBh. 1, 6569. जयोदाहरणं वाह्नेर्गीपयामास किंनरान् Ragh. 4, 78. Kumāras. 1, 8. सत्स्रजो गन्धर्वकिंपुरुषकिंनरा जगुः Bhāg. P. 8, 20, 20. Rāḡa-Tar. 1, 197. संरक्ताभिस्त्रिपुरविजयो गीयते किंनरीभिः Megh. 57. — M. 3, 196. MBh. 3, 10753. Hariv. 11794. 12113. R. 1, 16, 6. 3, 38, 15. Viçv. 1, 6. 5, 12. VP. 43. Lalit. 12 u. s. w. Lot. de la b. l. 3. Im Gefolge von Kuvera AK. 1, 1, 4, 66. H. 194. किंनरेश ein Bein. Kuvera's AK. 1, 1, 4, 64. किंनरेश्वर dass. Halāḡ. im ÇKDr. Bilden bei den Ġaina eine der acht Klassen der Vjantara H. 91. Vgl. किंपुरुष. — 2) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463. ein Bein. Nara's, eines Sohnes des Vibhishana, Rāḡa-Tar. 1, 197. Bei den Ġaina N. des Dieners des 13ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇi H. 42. — 3) m. N. pr. einer Localität gaṇa ततशिलादि zu P. 4, 3, 93. — 4) ein best. Saiteninstrument H. 286. Sch. किंनरी die Laute der Kāṇḍāla H. c. 82.